08/09/2022

Ικεσία στην Παναγία για απελευθέρωση των Κατεχομένων – Ο Μητροπολίτης Ταμασού στο Καθολικό της Ι.Μ Κύκκου

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας / Ι.Μ. Ταμασού και Ορεινής

Με κατάνυξη εορτάστηκε το Γενέθλιο της **Υπεραγίας Θεοτόκου** στο πανηγυρίζον Καθολικό της **Ιεράς Βασιλικής και Σταυροπηγιακής Μονής Κύκκου.**

Του Αρχιερατικού Συλλείτουργου, προεξήρχε ο Πανιερώτατος **Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος,** Καθηγούμενος της πανηγυρίζουσας Ιεράς Μονής . Συλλειτούργησαν ο **Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐου** και άλλων κληρικών των Μητροπόλεων **Κύκκου** και **Τηλλυρίας και Ταμασού και Ορεινής.**

Τον θείο λόγο κήρυξε ο **Μητροπολίτης Ταμασού κ. Ησαΐας,** ο οποίος ικέτευσε την Παναγία να λυτρώσει την Κατεχομένη Κύπρο από τους Τούρκους και να φωτίζει τους νέους.

Αναφέρθηκε επισης στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου και πως αναφέρεται στα χωρία της Παλαιάς Διαθήκης. *«Το άκαρπο ζεύγος Ιωακείμ και Άννα θαυματουργικά καρπογονεί. Και ο ονειδισμός τους μεταποιείται και μετακενούται σε ευτεκνίας απόλαυση. Και τούτο συμβαίνει, γιατί «ὅπου Θεός βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις».*

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Ταμασού

Έτσι, *«ἐξ ἀγόνου ῥίζης» και «ἐκ στειρωτικῆς γαστρός»συλλαμβάνεται, κυοφορείται και γεννάται η θεόπαιδα Μαρία. Και το όνειδος φυγαδεύεται. Και η ατεκνία μεταποιείται σε ευκαρπία και αποβαίνει η Θεοτόκος Μαρία το «ἀγλαόκαρπονδένδρον ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί».*

Το γεγονός αυτό διορά προφητικά και το προκαταγγέλλειαιώνες πριν ο προφητάνακτας Δαυίδ, ώστε να αναγγείλει τον ερχομό της Θεοτόκου και να την αποκαλέσει ως την «καλλονήν τοῦ Ἰακώβ» (Ψαλμ. 46,5). Και θα επαυξήσει τον χαρακτηρισμό αυτό και ο **Άγιος Επιφάνιος Κύπρου** και θα επιφωνήσει τη Μαρία «ὡς τό ἀκραιφνές (το κορύφωμα) τῆς καλλονῆς» του Θεού.

Ως κορυφαίο γεγονός και μέγεθος θεωρείται το πρόσωπο της Παναγίας, ένεκα και του ρόλου της στο έργο της οικονομίας του Θεού να σώσει τον κόσμο. Και τούτο, γιατί;

Διότι αυτή και μόνο, εξ ονόματος του κτιστού κόσμου, θα μπορούσε να αποβεί, ως ικανή να *«βαστάσει τόν βαστάζοντατά πάντα»* Υιό και Λόγο του Θεού και Θεό. Και όχι μόνο τούτο, αλλά αυτή, ως η μόνη καθαρή και αμίαντη, ένεκα των άφθαστων αρετών της, μπορούσε να κατορθώσει και να αποβεί «ἡ κλίμακα ἡ ἐπουράνιος δι᾽ ἧς κατέβη ὁ Θεός» στη γη και να αναδειχθεί ως *«ὁ οἶκος Θεού»* και «ἡ πύλη τοῦοὐρανοῦ» (Γεν. 28,17), κατά την καταπληκτική αναφώνηση του **Πατριάρχη Ιακώβ.**

«Με βάση τα πιο πάνω, αναλογίζομαι, Πανιερώτατε και Γέροντά μου, κ. ***Νικηφόρε*** *, και, ταυτόχρονα, καταπλήσσεται ο νους μου και εξίσταται ο λογισμός μου για το μέγεθος, το οποίο ακούει στο όνομα Υπεραγία Θεοτόκος. Και με μωσαϊκή τη συνείδηση, ίσταμαι ενώπιον του σεπτού προσώπου της Παναγίας μας και, συνάμα, διερωτώμαι: Αν και μόνη η ακοή της φωνής του Θεού προκάλεσε τρόμο μέχρι θανάτου και αν η θέαση ή η αποκάλυψη του προσώπου του Θεού παραπέμπει σε άμεσο θάνατο, πώς η Υπέραγνη αυτή Κόρη, όχι μόνο άκουσε τη φωνή ή «ἐθεάσατο» το πρόσωπο του Θεού, -και στην προκειμένη περίπτωση η αναφορά γίνεται στο πρόσωπο του Υιού και Λόγου του Θεού, του άσαρκου Λόγου, γιατί αυτός ενεργούσε και στον Ιακώβ και στον Μωυσή και στους Εβραίους-, πώς η* ***Θεοτόκος Μαρία*** *άντεξε, ως πήλινο σκεύος, την επισκίαση του Αγίου Πνεύματος και την επίσκεψη και σκήνωση του Θεού Λόγου στα μητρικά της σπλάχνα, κατά τον Ευαγγελισμό;*

Και το φοβερότερο, πώς αυτή, ως άνθρωπος, κατέστη ικανή να δανείσει στον παντεχνήμονα Δημιουργό του κόσμου, τον Θεό Λόγο, την ανθρώπινή του φύση;

Αυτό πιστεύει και διαγγέλλει η Εκκλησία μας και μελωδικά διαλαλεί: «*Μή τῆς φθορᾶς διαπείρα κυοφορήσασακαί παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα».*

Μήνυμα προς τους μαθητές και ικεσία για απελευθέρωση των Κατεχομένων

Τον λόγο του έκλεισε με λόγια παρακλητικά και ικετευτικά προς την Κυρία Θεοτόκο *«Ανύμφευτε Νύμφη και ακήρατε Αγία Παρθένε, Γενού η ελπίς και ο εύδιος των χειμαζομένων λιμήν. Γενού η ισχύς και το οχύρωμα πάντων των προστρεχόντων σ' εσένα. Σκέπη και θεραπεία των εξαρτημένων από ουσίες και συμπεριφορές συνανθρώπων μας. Μετάνοια και ανάνηψη των εσκοτισμένων από τα πάθη της σάρκας και της ύλης συνανθρώπων μας. Φυγαδευτήριο και οχύρωμα των εν πολέμω, ξενιτεία, βιαία μετανάστευση, προσφυγιά και πάση ανθρωπίνη αδικία ευρισκομένων. Φωτεινός φάρος ηθικών αρχών και αρετών των παιδιών και της μαθητιώσας νεολαίας της πατρίδος μας, έτσι, ώστε να μορφώνονται στη ζωή τους με ανώτερα ιδανικά και αξίες. Παρηγορία και ελπίδα στους εν θλίψει ευρισκομένους αδελφούς μας. Ειρήνη και ανάπαυση στους καταπτοημένους. Νόημα και θέληση ζωής στους απηλπισμένους και πάντων των εν ασθενεία ευρισκομένων και ταλαιπωρουμένων. Πυξίδα και δύναμη στους ευγενώς οραματιζομένους και αγωνιζομένους για την αγάπη των πολλών. Γενού, Παναγία μου, έφορος της σήμερον εκ παντοίων κινδύνων δοκιμαζομένης οικογενείας, αλλά και προστασία*

του φυσικού περιβάλλοντος.

Σοι, Δέσποινα Θεοτόκε, είσαι η κραταιά σκέπη πάντων των εμπεριστάτων. Επίβλεψον, ιλέω όμματί σου, επί τον λαόν σου, τον παροικούντα εν τη Νήσω ταύτη των Αγίων, και ρύσαι αυτόν εκ του εθνικού πειρασμού και της βαρβαρικής αλώσεως των κατεχομένων εδαφών της Κύπρου μας από τους αρκυωρούς Τούρκους και σύντριψον, τη κραταιά σου δυνάμει, τον αλλόθρησκον και επίβουλον εισβολέα, ώστε να αναθάλει και εις τον τόπον μας ο λειμών της τρυφής, προκειμένου να διάγομεν ήσυχον και ήρεμον βίον, εν πάση ευσεβεία και σεμνότητι.

Έτι παρακαλούμεν σε, Δέσποινα Παναγία μας, επισκίασον με τη χάρη σου την Ιεράν ταύτην Μονήν και χαρίτωνε πάντας τους εν αυτή ενοικούντας και ασκουμένους. Προπάντων, σε παρακαλούμε, Κεχαριτωμένη Παναγία μας, Ελεούσα του Κύκκου, σκέπε, κράτυνε, φρούρει και οχύρωνε τον πεφιλημένο ***Γέροντά μας κ. Νικηφόρο*** *, ώστε επί μήκυσταέτη, εν ακμή σωματικής και πνευματικής υγείας, να διακονεί την μάνδραν τούτην και το εμπιστευθέν εις αυτόν ποίμνιον της Μητροπόλεώς του, προς πνευματικόν όφελος όλων ημών και προς δόξαν της Εκκλησίας και του εν Τριάδι προσκυνητού ημών Θεού».*

Αμήν.